НА ГНИЛОМУ БОЛОТІ.

(До подій в Німеччині.)

Постріл німецьких монархістів 24. червня в міністра закордонних справ Ратенава мав бути знаком до монархістичного повстаня проти републики.

В умовах републиканського співжитя німецької буржуазії з німецькими соціял-угодовцями не могла не зміцнюватись і не підготовляти сил і ґрунту для реваншу монархістична реакція. Під крильцями соціял-угодовського аліянсу з буржуазією монархісти покрили всю Німеччину сіткою своїх явних і тайних політичних орґанізацій, як "Консул", "Союз щирих Німців" та инші, і мілітаристичних, як "Товариства однополчан" і "Союз національно-переконаних салдатів".

Зрада німецьких соціял-угодовців пролетаріятови в 1918 році зберегла, виховала і підготувала контрреволюційні монархістичні сили не лише проти пролетаріяту, але безпосередно і в першу чергу — проти самих угодовців і демократичної републики, що нею вони засліпили очи німецького робітництва, покололи його, розслабили волю до перемоги і зневрталізували тимчасово революційний рух.

Так зване Капповське монархістичне повстане в 1920 р., що ним керували ґенерал Капп і Літвіц, було першим прямим наслідком послідовного зрадництва пролетаріятови з боку німецьких соціял-угодовців, що буйним цвітом розцвило з перших днів революції 1918 року. Шляхом закупленя складів із зброєю німецьке робітництво узброїлось підчас капповського повстаня, узброєне вийшло на вулицю і в своїй і монархістів крові потопило монархістичне повстане. Але далі соціл-зрадницький уряд Шайдемана-Еберта, опираючись на буржуазію, руками тої-ж німецької офіцирні і ґенералів, що підняли монархістичне повстане, придушив революційний рух і розброїв робітництво. Так звана Віленфельдська угода, що була складена підчас капповського повстаня і з якої оборона уряду передаеть ся замість райхсверу робітничим загонам, залишилась лише клаптиком паперу.

Вистріл монархістів в Ратенава — се другий безпосередний наслідок зради німецьких соціял-угодовців пролетаріятови, якої 1918 і 1920 роки є найяскравійші моменти. Без користи для робітництва сї два конкретні моменти зрадництва німецьких соціял-угодовців не залишились. Зріст з того часу комуністичної партії Німеччини і впливу її на німецьке робітництво показує, що 1918 і 1920 роки допомогли масам німецького робітництва в значній мірі зірвати з своїх очий соціял-угодовську повязку.

Події, що відбули ся в Німеччині слідом за вистрілом монархістів в Ратенава, були що до їх перебігу і поведінки соціял-угодовців точним відбитком з перебігу подій підчас капповського повстаня в 1920 році.

Убійство Ратенава приводить в жах і паніку соціял-угодовців. Безсилі проти монархістичного повстаня, що має вибухнути, бо армія і поліція і урядовий апарат пробуває в руках монархістів, що посідають там командні посади і мають свої гуртки, вони звертають ся до пролетаріяту. Комуністична партія Німеччини, передбачаючи зріст реакції, закликала майже перед самим убійством Ратенава соціял-демократів більшости і незалежних соціялістів до утвореня єдиного робітничого фронту проти реакції. Соціял-демократи більшости на сю пропозицію комуністів утворити єдиний фронт пролетаріяту навіть не відповіли. Незалежні відмовились, мотивуючи свою відмову розпадом "комісії девяти" і процесом есерів. В сьому була спроба зірвати єдиний робітничий фронт пролетаріяту.

Вистріл монархістів в Ратенава рве соціял-угодовський вплив на маси німецького робітництва і воно, мимо волі керуючих кол соціял-демократів більшости і незалежних, утворює єдиний фронт з комуністами і примушує стати в лави сього єдиного фронту також соціял-угодовців і їх лідерів.

Сотнями тисяч пролетаріят виходить на вулицю, демонструє свою силу і рішучість до бою, вступаючи в деяких місцях в справжний бій з монархістичними демонстрантами, проголошує загальний страйк протесту, тероризує монархістичні кола і запобігає вибуху монархістичного повстаня. Соціял-угодовці приймають бойову позу і погрожують монархістам розправою "всіма способами, що република має до свого розпорядженя".

Але робітництво не обмежуєть ся лише демонстраціями. Тероризуючи монархістів, і запобігаючи тим вибуху загально-монархістичного повстаня, воно вимагає вжити заходів, що зробили-б неможливим монархістичне повстане також в майбутному. Поруч з вимогами надзвичайних заходів охорони републики, заборони монархістичної аґітації і встановленя в Берліні надзвичайного ревтрибуналу робітництво вимагає розгону монархістичних орґанізацій, очистки від монархістичних елементів армії і державних установ, розпуску райхсверу і передачі оборони в руки робітничих загонів, амнестії політичним вязням, крім правих, амнестії зелізничникам, засудженим за страйк, виходу соціял-демократів більшости з уряду, розпуску райстагу і складеня уряду робітничого.

Тут соціял-угодовці починають знов показувати своє справжне обличе. Надзвичайні заходи оборони републики вводять ся, але так, що монархісти і буржуазія, що посідають урядовий апарат, обертають сї надзвичайні заходи проти робітництва. 26-го червня депутат райхстаґу комуніст Кенен заявляє, що в перший же день указу Еберта сконфісковано "Роте Фане". Через кілька днів в Мінхені закривають в адміністративному порядкови ще дві комуністичні ґазети. Очистка армії від монархістів цілком не робить ся, державних установ — лише формально, для виду. Амнестія для політичних вязнів проголошуєть ся лише куца. Амнестія зелізничникам провалюєть ся в райхстаґу голосами правих партій. Соціял-демократи з уряду не виступають. Незалежні соціялісти не то що вживають натиску на соціял-демократів, а й самі погоджують ся вступити в коаліційний буржуазний уряд, в якому соціял-демократи більшости пробувають. Буржуазний райхстаґ продовжує працювати і вживає заходів, щоб подавити робітництво.

Закон про охорону републики обробляєть ся правими партіями так, що він обертаєть ся виключно проти робітництва. Статя що до висилки членів кайзерської сімї за порушене закону скасовуєть ся цілком. Статя, що карає державних службовиків каторгою за виступ проти републики, переробляєть ся і приймаєть ся так, що їх за порушене закону про охорону републики карають лише звільненем з посади зовсім або тимчасово. Решта стать закону, що їх направлено і проти революційного робітництва, залишаєть ся без зміни. Таким чином закон, що його вимагали проти монархістів робітники, після обробки в райхстаґу втратив своє спеціяльне антимонархістичне значінє і, з огляду на те, що державний апарат і суди посідають монархісти і буржуазія, може бути використаний виключно проти робітництва. З революційного, по думці робітників, закон про охорону републики став реакційним і контрреволюційним.

Попереджував все се новий зрив соціял-угодовцями єдиного робітничого фронту. Вже 6-го липня "Форвертс" повідомив про рішене керуючих кол профсоюзів, соціял-демократів і незалежних відмовитись від спільних нарад з комуністами. Се було лише формальне рішене верхів. Маси робітництва і навіть партійні маси соціял-демократів, як, наприклад, в Каселі, продовжували тримати єдиний фройт з комуністами. Але все-ж дезорґанізацію в лави робітництва ся нова спроба зірвати єдиний фронт пролетаріяту внесла. Росколюючи лави пролетаріяту, соціял-угодовці брали ся з буржуазними партіями в райхстаґу і спільно з ними закручували цаново гайку на ярмі німецького пролетаріяту, що трохи розґвінтилась в ході подій вистрілу монархістів в Ратенава.

Чергова спроба німецького робітництва роздавити остаточно монархістичну реакцію закінчилась, дякуючи зраді соціял-угодовців, поки що такою-ж невдачею, як і підчас капповського повстаня в 1920 році.

Монархістична контрреволюція жива ще в Німеччині. Републиканське співжите соціял-угодовських партій з буржуазією має тенденцію ще до більшого поглибшеня через поширене урядової коаліції на незалежних в ліво і на партію Стінеса — "Фолькс-партай" в право.

Угодовці завели знова робітничий рух в Німеччині на гниле болото.

В. Радиш.

СТАНОВИЩЕ СЕЛЯНСТВА НА ПІВДЕННІЙ УКРАЇНІ.

Під таким наголовком читаємо в харківських "Вістях" з 22. липня слідуючу статю:

Не зважаючи на те, що врожай зернових хлібів на території більшої частини України добрий, місцями навіть висше середного, продовольчий стан південної половини Републики дуже тяжкий і населене, протягом всього слідуючого року потребуватиме послуг з боку установ Допомгола.

Як відомо, торік в осени увесь час на півдні України було посушлива погода. Дощі випали лише в кінці вересня і в жовтні. Озимі засіви, як ранні, так і пізні не встигли в осени розвинути ся, вирости і зміцнити ся і на зиму були не міцні. Зима-ж була досить несприятлива, суворі морози чергували ся з довгими відлигами. Озима пшениця зовсім загинула на Одещині, Миколаївщині, Запорожу, Донеччині, південних повітах Катеринославщини і Кременчужчини. Озиме жито зберегло ся, але врожай має бути невеликий.

Крім того, засів його незначний в згаданих ґуберніях. Не зважаючи на всі вжиті заходи, Наркомзем і його місцеві орґани минулої осени не спромогли ся забезпечити населене неврожайних ґуберній насінєм ранних ярових хлібів. Зберегло ся-ж се насінє тільки у крайно незначного числа хліборобів. Опріч того, всю зиму, через безкормицю, селяни лишали ся без робочої худоби. На півдні господарство звало ся повним і тоді, коли мало коний хоч для одного плуга або букера. Для сього потрібно 5 коний. В даний момент не збереглo ся нігде жадного селянського господарства, що мало би більше 2-ох коний. Більшість селян лишило ся з одним конем, богато хліборобів — зовсім без коний. Жаден селянин не може самостійно обробити свою ниву, всї селяни примушені брати ся за спільну роботу, при чому найчастійше впрягають ся по троє і четверо господарств для спільної роботи одного знаряда. Загалом же, число робочої худоби зменшило ся на 60 і більше відсотків. На Миколаївщині і Запорожу є богато селищ, в котрих зберегло ся не більше 10 відс. бувшого ранійше числа впряжних коний. В таких умовах кукуруза, що її доставили земельні орґани далеко не вся засіяна. Кукуруза в богатьох місцях — нова культура, мало знайома населеню, але слід думати, що в біжучому році кукуруза вродить в тих районах і місцях, де населене знайоме з нею і вміє за нею доглядати. Часто селяни, що не мали коний, сіяли кукурузу під лопатку або під сапку на незораному полі і потім не в силі були прополоти і окопати посохлий і затверділий ґрунт. Окрім того, кукуруза — культура вимагає богато догляду і робочих днів для сього і потребує вчасного виконаня міжрядної обробки. Ослаблені-ж зимовою голодівкою селяни, не маючи на весні харчів, не мали такої фізичної сили, щоби вийти на поле і прополоти свої кукурузні ниви.

На Миколаївщині, Запорожу й південних повітах Одещини, Кременчужщини, Катеринославщини і Донеччини засіяно тепер не більше 25 відс. нормальної площі і навіть при сприятливих умовах населене спроможеть ся зібрати лише 30 відс. потрібних йому запасів насіня та харчевих продуктів.

При рівному розподілї всього хліба — збору серед населеня півд. ґуберній можна досягти продовольчого забезпеченя на 4 місяці і в кінці листопада всї селянські родини знов таки будуть без хліба. При чому тут зовсім не береть ся на увагу продовольчих потреб міст. Треба ще взяти на увагу, що в дійсности рівного розподілу хліба не буде, що серед селян, не зважаючи на загальні нестатки і голод, істнує велика діференціяція, котра і надалї все більшатиме. Деякі, тревалійші і міцнійші родини, зберігши трохи насіня, засіяли трохи землї, зберуть врожай, засіють озимину і матимуть не тільки запаси, що забезпечуть їх до нового врожаю, а матимуть навіть змогу частину зібраного збіжа вивезти з господарства і продати на боці. У деяких селян продовольчих запасів стачить на всю зиму, в инших — на менший час. Але богато селян нічого не засіяли, є також господарства остільки малі, що врожай їх не забезпечить потреб родини навіть на малий протяг часу.

Ся частина населеня відчуватиме острі продовольчі труднощі ще задовго до зими. Розрахувати на якісь хліборобські заробітки безпосівні і малозаможні селяни не можуть, бо засівна площа в півд. ґуб. дуже мала і навіть найсильнійше селянське господарство в сих місцях не засіяло в сьому році стілько, щоб засіяне перевисшувало трудову норму родини.

На підставі висше зазначеного Ц.К.Д.Г. постановив уважати продовольче становище селян південних ґуберній України досить тяжким.

Для допомоги відродженю сільського господарства Ц.К Д.Г. постановив: 1) виділити 25 відсот. зібраних церковних скарбів на закупівлю робочої худоби для голґуберній; 2) подати прохане в Ц.К.Д.Г. Р.С.Ф.Р.Р. про а) відкрите кредитів Україні на кошт зібраного громадського податку на Україні, окрім виданих на заходи по відродженю сільського господарства, 600 міліярдів крб. на купівлю робочої худоби і б) про поширене на Україну всїх пільг, істнуючих в Р.С.Ф.Р.Р. по субсидуваню Держбанком місць для відродженя сільського господарства; 3) окрім того складаєть ся детальний плян відновленя зруйнованих голодом виноградних господарств.

Опріч допомоги в справі відродженя сільського господарства хліборобам протягом цілого року треба буде допомагати продовольчими ресурсами. І коли ми не досить присвятимо сїй справі уваги, то зима 1922—23 рр. може бути для селян півд. ґуберній не менш голодною, аніж минула зима 1921—22.

К.

Недобір в буджеті Італії.

РИМ, 19. серпня. — Італійський державний буджет на 1921—22 р. виказує приходів на суму 12.695,000.000 лірів а розходів на суму 19.267,000.000 лірів. Недобір виносить 6.581,000.000 лірів.

РОБІТНИКИ СПІШАТЬ НА ПОМІЧ "У. Р. ВІСТЯМ"

Тейбер, Алта.

На поклик т. Я. Мойсюка з Келґари складаю на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістий" $5.00 і закликаю зложити на сю ціль по $5.00 слідуючих товаришів:

В Тейбер, Алта.: Н. Данилюка, М. Ткачука, С. Ґуменого, В. Марисюка, В. Бачинського.

В Веланд, Онт.: Петра Куфлюка.

В Едмонтон, Алта.: І. К. Лупула, Г. Вакалюка.

В Мондейр, Алта.: В. Мойсюка, М. Мойсюка.

В Дромгелер, Алта.: О. Ґреґорійчука.

Я вірю, що всї закликані мною товариші поспішать з помічю нашій ґазеті.

Н. Дмитрук.

Ту Гілс, Алта.

Відзиваюсь на поклик т. Гр. Кіземи з Келґар і складаю $5.00 на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістий" та взиваю зложити по $5.00 на нашу часопись слідуючих товаришів:

В Веґревил, Алта.: Н. Лакусту, Зах. Драпаку, В. Кравчука.

В Кенмор, Алта.: Д. Захарука, Сіль. Бабюка, І. Купчака.

В Дромгелер, Алта.: Н. Веренка.

В Пожервил, Алта.: М. Єремійчука і Вік. Довганюка.

Хай живе наш провідник "Укр. Роб. Вісти".

І. Шандрук.

Ванкувер, Б. К.

На поклик т. М. Поповича посилаю на поміч "Укр. Роб. Вістям" $5.00 і закликаю зложити на сю ціль по $5.00 слідуючих товаришів в Ванкувер: М. Майданика, Г. Олійника, Ю. Татарина. Рівнож посилаю $6.50 на пресовий фонд від товаришів: О. Вільґоша, М. Косовського, І. Николаїва, В. Підручного, І. Юзви і А. Гагалюка.

П. Лутчак.

Еспанола, Онт.

Відзиваюсь на поклик т. М. Костанюка з Лонґ Лек, Онт. і складаю $5.00 на пресовий фонд а $4.00 на передплату "У.Р.В.", хотяй моя передплата ще не скінчила ся. Спішусь з передплатою тому, щоби помочи нашій часописі під сю пору. Се повинен зробити кождий читач "У.Р.В.", а не ждати аж передплата скінчить ся, бо "У.Р.В." знаходять ся тепер в критичнім положеню.

Також взиваю зложити по $5.00 слідуючих товаришів:

В Монд Майн, Онт.: Ф. Деврія і Г. Кушніра.

В Вортінґтон, Онт.: В. Стецюка і А. Шевчука.

М. Струк.

Келґари, Алта.:

На поклик т. М. Шатульського з Віннїпеґу складаю $5.00 як жертву на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістий" і закликаю до зложеня такої самої суми на поміч "У.Р.В." слідуючих товаришів: П. Жмурчака і М. Дирду в Медісін Гет, Алта.

П. Корніцький.

Веґревил, Алта.

На поклик т. М. Шатульського складаю на поміч "Українським Робітничим Вістям" $5.00 і закликаю зложити по $5.00 слідуючих товаришів:

В Веґревил, Алта.: Д. Касіяна.

В Гейт, Алта.: Н. Бабиного.

В Едмонтон, Алта.: І. Ковальського.

Взиваю вичислених товаришів поспішити сейчас з помочию нашій ґазеті "Укр. Роб. Вістям" і сподію ся, що товариші виповнять свій пролетарський обовязок.

Г. Петрик.

Белвю, Алта.

На поклик т. М. Поповича посилаю $5.00 на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістий" і закликаю зложити на сю ціль $5.00 товариша С. Гаврилишина в Софт Інлет, Б. К.

М. Даниш.

Монтреал, Кве.

На поклик т. Н. Гуцалюка посилаю $5.00 на пресовий фонд "У.Р.В." а рівночасно взиваю, слідуючих товаришів зложити по $5.00 на пресовий фонд нашої часописі:

В Монтреал, Кве.: Л. Бойчука і С. Опиханого.

В Торонто, Онт.: Дм. Мігая.

В Інтфорд, Кве.: Ілію Листопада.

Надію ся, що покликані товариші відкликнуть ся на зазив і поспішать з помочію нашій часописи, яка стоїть на сторожі робітничих інтересів а під теперішний час знаходить ся в критичнім положеню і очидає від нас негайної помочі.

І. Кревенчук.

Вінніпеґ, Ман.

На поклик тов. Д. Лобая складаю на пресовий фонд "У. Р.В." $5.00 і закликаю зложити таку саму суму на поміч нашій ґазеті слідуючих товаришів:

В Форт Виліям, Онт.: О. Стечишина і Ів. Слободяна.

В Гемілтон, Онт.: Стефана Костика і Т. Купчинського.

А. Процишин.

Келґари, Алта.

На поклик т. К. Дзвідзінського жертвую $5.00 на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістий" як рівнож закликаю зложити по $5.00 слідуючих товаришів:

В Келґари, Алта.: В Бунта, Василя Сенявського, А Дутку і Гната Чорнобоя.

П. Романович.

Вінніпеґ, Ман.

На поклик т. Д. Лобая складаю на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістий" $5.00 і закликаю зложити по $5.00 слідуючих товаришів в Віннїпеґу: В. Кулія, Н. Устияника, В. Довганика і К. Мушинського.

М. Савчук.

Колгорст, Алта.

На зазив т. І. Клибановського засилаю $5.00 на пресовий фонд "У.Р.В." і закликаю зложити по $5.00 на пресовий фонд слідуючих товаришів:

В Віскавит, Саск.: Андрія Сусака.

В Бінфейт, Саск.: Николая Ґермана і Николая Денка.

Гр. Михайловський.

Елмвуд, Ман.

На поклик т. І. Корчинського складаю на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістий" $5.00 і закликаю зложити на сю ціль по $5.00 слідуючих товаришів в Елмвуд: Юрка Коваля, Івана Козоріза, Михайла Боднарчука, Николу Мицака, Івана Фліса і Андрія Шпура.

Василь Іваночко.

Форт Френсіс, Онт.

На заклик т. С. Михайлюка складаю $5.00 на пресовий фонд "Українських Робітничих Вістий" і закликаю зложити таку саму суму т. Г. Ямного в Віннїпеґу.

Олекса Малашук.

Келґари, Алта.

Посилаю $5.00 на підмогу нашій дійсно робітничій ґазеті "Укр. Роб. Вістям", бо бажаю, щоби вона не переставала сіяти здорове пролетарське зерно на ниві освободженя пролетаріяту з капіталістичного рабства. Хай жиє світло, а хай гине тьма!

Юан Канюка.

Летбридж, Алта.

Посилаю $5.00 на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістий" а $4.00 передплати і кличу всїх свідомих товаришів в Летбридж і околиці поспішити на поміч нашій ґазеті.

Василь Сопко.

Ленґдон, Алта.

На поклик т. К. Дзвідзінського складаю на поміч нашій ґазеті "Укр. Роб. Вістям" $5.00.

Іван Полївчак.

Вест Форт Виліям, Онт.

Вже довший час слїджу за тим, як надходить поміч "Укр. Роб. Вістям" з ріжних сторін, лише про нашу місцевість не чути богато. Отже складаю $5.00 на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістий" і не закликаю нікого зокрема, а взиваю всїх товаришів робітників з Вест Форт Виліям, щоби відізвали ся на поклик "Укр. Роб. Вістий" о поміч. Кождий свідомий робітник повинен прилучити ся до сеї кампанії бодай малою жертвою. Покажім, товариші, що ми свідомі і розуміємо наші клясові інтереси не лише на словах, але і на ділї, покажім своїм ворогам, що помимо того, що ми самі в прикрім положеню, але свому сторожеви, котрий стереже нас і обороняє лише наші робітничі права — не дамо пропасти.

Тож до діла, товариші! Покажім, що ми з Форт Виліям ще ніколи позаді не лишили ся і тепер не лишимось.

Н. Кирилюк.

Бойзевейн, Ман.

На зазив т. Михайла Комарівського висилаю пять долярів на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістий" і рівночасно взиваю усїх читачів "У.Р.В." жертвувати хто що може, щоби раз поставити "Українські Робітничі Вісти" на ноги. Знаю, що майже всї передплатники мають одного або більше приятелів, котрим дають чи позичають читати "У.Р.В." Тепер якраз час таких позичальників переконати, що не лише їх читаня але і передплати потрібно, щоби "У.Р.В." могли дальше видаватись. От колиб так кождий читач "У.Р.В." передплачував їх, мав свою часопись, то не чулиб ми нічого про клопоти "У.Р.В."

Дмитро Петраш.

Кокрейн, Алта,

Щоби не лишити ся позаду свідомих товаришів, які розуміють своє клясове положене і свої обовязки до пролетарських орґанізацій і преси, складаю на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістий" $10.00, а $1.00 на книжочки.

І. Сікорський.

ПИТАНЯ І ВІДПОВІДИ.

Монтреал, Кве.

Чому я даю $5.00 на "Українські Робітничі Вісти"?

Тому, що я бачу, що "У.Р.В." находять ся в критичному положеню.

Чому "У.Р.В." находять ся в критичному положеню?

Тому, що "У.Р.В." не є такими продажними як инші українські (буржуазно-попівські) ґазети і не побирають від буржуазних партій ані церковних сект ніяких охлапів.

Які є в Канаді українські чорносотенні ґазети?

"Укр. Голос", "Канад. Фармер", "Канад. Українець" і "Канад. Ранок".

А які ґазети ми робітники маємо читати і за посередництвом них освідомлюватись?

Ми робітники маємо читати свої робітничі ґазети, якими є в Канаді "Укр. Роб. Вісти" і журнал "Голос Праці". Ми повинні також читати инші робітничі ґазети, що виходять в Злуч. Державах і в старім краю.

Що буде, єсли ми робітники будемо читати робітничі ґазети?

Будемо клясово свідомі, будемо свідомі своїх інтересів.

А що буде, єсли ми не будемо читати українських чорносотенних ґазет?

Ніхто не зможе нас так скоро використати, як використовують нас теперішні ріжні попи і чорносотенні редактори.

Що станеть ся тоді з редакторами українських буржуазних ґазет?

Вони змушені будуть працювати у фабриці так як ми, а як не схочуть працювати чесно, то... повішають ся на сухих гиляках.

Чи всї ми робітники маємо помагати своїй робітничій ґазеті?

Всї як один!

Ю. Вараниця.